

РЕШЕНИЕ

№ 234

гр. Благоевград, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Алексова

при участието на секретаря Елица Яв. Педова
като разгледа докладваното от Силвия Алексова Гражданско дело № 20221210101056 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, подадена от Е. Й. И., с ЕГН ***** с адрес за призоваване: гр. Благоевград, ул. „А, чрез адвокат К. Т., ПРОТИВ „К, представлявано от Главния Изпълнителен директор Войчех Томаш Жабински - самостоятелно или от Изпълнителните директори - заедно и поотделно - Тихомир Тодоров Чакъров и Виржиния Симеонова Пенева, с която при условията на обективно кумулативно съединяване са предявени следните искове: иск с правно основание чл. чл. 344, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда /КТ/ - за отмяна на Заповед № 9/01.03.2022 г. на Изпълнителния директор на „К с която на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от Кодекса на труда /КТ/, е прекратено трудовото правоотношение на И.; иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност – супервайзор „Работа с дистрибутори“ и иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – за осъждане на „К да заплати на ищеца обезщетение за времето, през което е останал без работа в размер на шестмесечното му брутно трудово възнаграждение - за сумата от 16 643.94 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

В съдебно заседание на 12.04.2023 г. съдът е допуснал изменение на размера на предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – от сума в размер на 16 643.94 лв. на сума в размер на 20 244 лв.

Претендира се и присъждане на сторените в производството разноски.

В исковата молба се твърди, че ищецът е работил в ответното дружество от 17.02.2009 г. на длъжност „търговски представител“, като на 01.01.2020 г., бил преназначен на длъжност Супервайзор „Работа с дистрибутори“ и преминал на директно подчинение на Регионалния търговски мениджър. Посочва се, че задълженията му, съгласно връчената му длъжностна характеристика, включвали изграждане на дългосрочни и лоялни отношения с дистрибуторите и посещаването на минимум двадесет дистрибутора на седмица, с цел подсигуриране близост с клиента.

Излага се, че последните три години район „ЮГ“ е на първо място в страната по резултати, съобразно приоритетите, които поставя мениджмънта на дружеството,

дефинирани в т. нар. Incentive-програма. Ищецът поддържа, че почти винаги е получавал месечни бонуси за изпълнените от него месечни задачи, като за целта е имал поне деветдесет и шест посещения на дистрибутори на месец, което е задължително условие за получаване на бонус.

Посочва се, че на 20.01.2022 г., се провела среща между КТ „ПОДКРЕПА“ и ръководството на ответното дружество, на която присъствали Изпълнителният директор и Търговският директор на „Ищецът, който бил Председател на базовата синдикална организация на КТ „ПОДКРЕПА“ и Председателят на Федерация „Хранителна и питейна промишленост“ към КТ „Подкрепа“ - В Б., която среща била с цел да се уточни организацията на работата и сътрудничеството между синдиката и ръководния орган на ответника във връзка с пандемията, кризата с горивата и пазара на продукцията.

Ищецът твърди, че на срещата търговският директор на „КАРЛСБЕРГ БЪЛГАРИЯ“ АД се държал изключително арогантно и обидно с него, включително стигнал до персонални атаки и заявил пред всички присъстващи, че не желае да работи с него. След срещата, на дата 31.01.2022 г., ищецът сочи, че Изпълнителният директор на ответното дружество - Вирджиния Пенева, поискала от него писмени обяснения за налагане на дисциплинарно наказание относно поведението му на срещата, на която самата тя присъствала, като в искането били изложени неверни твърдения за некоректно и заплашително поведение от страна на И..

Ищецът посочва, че на 14.02.2022 г. му била връчена Заповед № 6528/11.02.2022 г., с която ответникът преустановил работата му, считано от 15.02.2022 г., на основание чл. 120в, ал. 1 и чл. 173, ал. 1 от КТ, във връзка с обявената извънредната епидемична обстановка и му предоставил ползването на платен годишен отпуск.

Твърди се, че към онзи момент нямало наложени никакви допълнителни ограничителни мерки от правителството, свързани с естеството на извършваната от ищеца трудова дейност, като неговите колеги от другите райони продължили да изпълняват трудовите си функции и след преустановяването на работата на ищеца.

Излага се, че за периода в престой, ръководството решило трудовата функция на ищеца да бъде възложена на друг колега супервайзор, който също работил в район ЮГ, но на длъжност супервайзор „Е

Поддържа се, че след това ответникът издал Заповед № 9/01.03.2022 г., с която на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, трудовото правоотношение с ищеца било прекратено.

Оспорва се твърдението на ответника, че е необходимо преустановяване на работата на ищеца поради престой, като се твърди, че липсвали обективни причини, които да налагат това. Излага се, че Заповед № била издадена единствено на база личността на ищеца, тъй като същият бил синдикален активист, неудобен за ответника, за което се излагат подробни съображения.

В подкрепа на тези си твърдения, ищецът сочи, че през 2020 и 2021 година, ответникът се опитал да го освободи заради активната му синдикална дейност на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, но не получил разрешение от КТ „П“. Излага се, че в този период на ищеца били наложени и две дисциплинарни наказания - предупреждение за уволнение.

Сочи се, че в случая хипотезата на чл. 120в, ал. 1 от Кодекса на труда, посочена като основание на заповедта за престой, е неприложима и е била използвана от ответника неправомерно - за да намери законово основание да го уволни, доколкото поради качеството на ищеца на синдикален лидер, работодателят е ограничен във възможностите си да прекрати трудовия му договор.

Според ищеца, процесната Заповед № 9/01.03.2022 г. на Изпълнителния директор на ответното дружество, е незаконосъобразна, тъй като работата, която ищецът извършвал, по време на престоя се е изпълнявала от друг негов колега.

Сочи се и че заповедта за прекратяване на трудовия договор на ищеца била издадена и връчена преди да са изтекли петнадесет работни дни, считано от обявяване на престоя, което нарушение е достатъчно да обуслови издаването ѝ при съществено нарушение на КТ от страна на ответника.

Излага се, че наличието на престой не е мотивирано, не е посочен периодът, който работодателят приема за релевантен за прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ.

Ищецът твърди, че единствената причина за уволнението му е че е отстоявал интересите на служителите и е отправял обосновани критики към преките му ръководители за прилагане на остарели и неефективни методи на работа.

Твърди се, че в резултат на незаконното уволнение ищецът е останал без работа, поради което и от ответника се дължи обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ в размер на brutното му трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението, но не повече от шест месеца.

Препис от исквата молба е връчен на ответника, който в срока по чл. 131 от ГПК е депозирал писмен отговор, с който се оспорват предявените искове. Твърди се, че уволнението на ищеца е законосъобразно, при осъществен фактическият състав по чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ. Сочи се, че в случая действително е осъществена хипотезата на чл. 120в, ал. 1 от КТ, като спорното правоотношение се е развило при обявена извънредна епидемична обстановка, съставляваща основание работодателят да разпорежи преустановяване на работата на отделни работници или служители. Поддържа се, че естеството на длъжността на ищеца не позволява работа от вкъщи. Не се оспорва обстоятелството, че срещу ищеца са били инициирани дисциплинарни производства поради описаните в преписките по тях причини. Въпреки това, се твърди, че причината за прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца е епидемиологичната обстановка в страната и негативните последици от нея, комбинирани с описания в Заповедта траен спад в продажбите и други технически и икономически затруднения на работодателя.

Поддържа се, че престоят по чл. 120в от КТ може да бъде основание за прекратяване на трудовото правоотношение, на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, като в случая са били налице различни законови предпоставки, а именно - ноторно известният факт, че към процесните дати в страната е била обявена и действаща извънредна епидемиологична обстановка. Излага се, че законодателят изрично е уредил, че престоят може да бъде по отношение на конкретен служител, а не единствено на предприятието като цяло, на отделно негово подразделение или звено.

Оспорват се твърденията на ищеца, че престоят на служителя е продължил по-малко от 15 дни, поради ползван от него отпуск. Оспорват се твърденията на ищеца за незаконосъобразност на уволнението поради това, че работодателят се е възползвал от потестативното си право да нареди на работника да използва полагащия му се платен годишен отпуск. В подкрепа на доводите си, ответникът се позовава на съдебна практика.

Посочва се, че прекратяването на трудовото правоотношение е осъществено на основание чл. 324, ал. 1, т. 4 от КТ, а именно вследствие на изминали 15 и повече дни престой. Излага се, че от значение за законосъобразността на уволнението, е единствено обстоятелството дали действително е бил налице престой, което не се оспорва от ищеца.

Излага се, че развитите в заповедта подробни мотиви са верни и отговарят на действителността.

С оглед неоснователността на главния иск и законосъобразността на уволнението, ответникът счита и предявените акцесорни искове за неоснователни.

В съдебно заседание на 12.04.2023 г. ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исквата молба по съображенията, изложени в нея.

Ответникът, чрез пълномощника си – адв. Д оспорва предявените иски по доводите, наведени в отговора на исковата молба, доразвити в писмена защита.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Изслушани са заключения от извършена съдебно-счетоводна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, които са приобщени към доказателствения материал по делото.

Въз основа на анализа на събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните по делото, че преди уволнението ищецът е заемал длъжността супервайзор „Работа с дистрибутори“ в ответното дружество, а преди това и длъжността „търговски представител“ /трудов договор и допълнително споразумение на л. 19 – л. 22 от делото/. Не се спори, че със Заповед №. е наредено работата на И. да бъде преустановена до отмяна на извънредната епидемична обстановка, на основание чл. 120в, ал. 1 от КТ, както и че със Заповед № 9/01.03.2022 г. на Изпълнителния директор на „К трудовото правоотношение на И. е прекратено, на основание чл. 328, ал. 1, т. 4 от Кодекса на труда /КТ/.

Като доказателство по делото е прието копие от искане за даване на обяснения, адресирано до ищеца, по повод извършено от него предполагаемо нарушение на трудовата дисциплина, както и депозиран от ищеца отговор.

По делото е прието като доказателство заверено копие на Решение № постановено по гр.д. № 1867/2021 г. по описа на Районен съд – Благоевград, с което е отменена издадена от ответника Заповед № 5917/01.06.2021 г., с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“.

Като доказателство по делото е прието и Решение № 906771/12.09.2022 г., постановено по гр.д. № 86/2021 г. по описа на Районен съд Благоевград, с което е отменена издадена от ответника Заповед № 5572/05.01.2021 г., с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“.

Като доказателство по делото е представено копие на регистрационна карта, от което се установява, че към дата 09.08.2022 г. ищецът е регистриран като безработно лице.

По делото са ангажирани гласни доказателства.

От показанията на свид. Г. се установява, че същата работи като дистрибутор в ответното дружество. Свидетелката посочва, че е работила заедно с ищеца до м. февруари 2022 г., като след това неговите функции се поели от друг колега – Ц

Свид. Бумбаров в показанията си твърди, че с ищеца са работили в един офис в „К до началото на 2022 г. След като ищецът спрял да работи, неговите функции се прехвърлили на дистрибутор ексекции – Ц Свидетелят споделя, че отношението на работодателя към ищеца е свързано със синдикалната дейност на последния. Свидетелят посочва, че дистрибуторите на бира в ответното дружество не са спирали да работят през месеците януари февруари и март на 2022 г.

В качеството на свидетел е разпитана В Б. – Председател на Федерация „Хранителна и питейна промишленост“ на КТ „Подкрепа“, която сочи, че на проведени срещи с представители на ответното дружество, последните са искали да уволнят ищеца.

В показанията си свид. Л/търговски директор в ответното дружество/ твърди, че престоят на ищеца е бил наложен от „Ковид“ кризата. Споделя, че на проведена среща между ръководството на „К на 20.01.2022 г. ищецът е бил изнервен и се е държал грубо. Свидетелят твърди, че работата на останалите супервайзори в страната не е спирала.

Като свидетел е разпитан и Д който споделя, че е запознат с трудовите функции на

ищеца. Не знае дали работата на шестимата супервайзори в страната е спирана.

Съдът кредитира с доверие показанията на разпитаните свидетели като обективни, последователни и лишени от вътрешни противоречия.

По делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза, в заключението на която вещото лице е достигнало до следните изводи:

Последният месец, преди месец март 2022 г., през който ищецът е получил трудово възнаграждение, е месец февруари 2022 г. Размерът на месечното брутно трудово възнаграждение за месец февруари 2022 година е 2 773,99 лева. Размерът на среднодневното брутно трудово възнаграждение за месец февруари 2022 година е 138,70 лева. Общият размер на дължимото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ, е в размер на 14 844,00 лева. По делото е изготвена и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, според заключението на която сумите за бонус продажби се определят по т. нар. „бонусна схема“, която се утвърждава за всяка година поотделно. Бонус продажбите зависят и са обвързани с личното представяне и принос на всеки служител за постигане на търсените годишни и месечни обеми и фокус продажби на продуктите на компанията по региони; ниво на събираемост на дължимите от клиентите пари; точност на прогнозата и различни видове активности. В период една година преди датата на прекратяване на трудовото правоотношение - 02.03.2022 година, бонус-продажби на ищеца са начислявани редовно. При включване в БТВ на възнаграждението за получения бонус продажби за месец декември 2021 г., базата за изчисляване на обезщетението по чл. 225 от КТ е в размер на 3 374,00 лева. Обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ е в размер на 20 244 лв.

Съдът кредитира и двете изготвени заключения с доверие, доколкото вещото лице е дало пълни, ясни и обосновани отговори на поставените му въпроси.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявените иски са с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 – т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ. Исковите са допустими. Изхождат от работника, комуто принадлежи правото да иска отмяна на заповедта, с която е прекратено трудовото му правоотношение, при съблюдаване на формалните изисквания за надлежно упражняване правото на иск.

По конститутивния иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ, работодателят може да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие при спиране на работа за повече от 15 работни дни. Фактическият състав на разпоредбата изисква неизпълнение от работника или служителя на трудовите задължения за период най-малко от 15 работни дни, поради преустановяване дейността на цялото предприятие или отделно негово звено. Следователно, спирането на работата съставлява обективен факт, който следва да е настъпил в процесния период и който се изразява в това, че дадено звено или цялото предприятие към процесния период не осъществява трудова дейност.

Безспорният факт, че в продължение на 15 работни дни към датата на уволнението ищецът наистина не е работил, не осъществява предвиденото в чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ основание за прекратяване на трудовото правоотношение. Това е така, защото „спиране на работата“ означава по разпореждане на работодателя временно да се преустанови дейността – на цялото предприятие, на отделна негова част, а в хипотезата на чл. 120в, ал. 1 от КТ и на отделен работник или служител. В случая, хипотезата на чл. 120в ал. 1 от КТ е налице, като спорното правоотношение се е развило при обявена извънредна епидемична обстановка. Следователно, работодателят е имал основание да разпорежи преустановяване на работата на отделни работници. Това обаче, означава да се преустанови самата работа като такава, а не съответният работник да спре да работи, докато работата му /неговите трудови функции/

продължава да бъде осъществявана от други работници. Именно това се е случило в настоящия спор, защото със заповед № 9/01.03.2022 г. не е преустановена самата дейност, възложена на ищеца, а е преустановено изпълнението ѝ именно от И.. Следователно, не е налице предвиденото в чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ основание за прекратяване на трудовото правоотношение – спиране на работата на ищеца.

Несъмнено е, че при обявената извънредна епидемична обстановка работодателят има правото по чл. 120в ал. 1 от КТ по своя преценка да разпoredи спиране на работата на предприятието, на част от него, на отделен работник или служител. То е въведено за справяне с породените от извънредната епидемична обстановка затруднения за осъществяване на работата и за намаляване разпространението на заразата, като разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от КТ изисква неговото добросъвестно упражняване. В случая, по делото се установи, че ищецът не е работил, поради забрана на работодателя, но неговите трудови функции са се изпълнявали от други супервайзори. Свидетелите Г. и Б. в показанията си посочиха, че след прекратяване трудовото правоотношение на ищеца, работата като супервайзор била поета от Ц.

Явно е в случая, че извънредната епидемична обстановка и възможността по чл. 120в ал. 1 от КТ са използвани от работодателя с неразбиране и/или превратно, с единствената цел да се създаде предвидената в чл. 328, ал. 1, т. 4 от КТ предпоставка за прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца на основание, поставящо по-малко изисквания в сравнение с други законоустановени основания /напр. чл. 328, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ, във вр. с чл. 329 от КТ и чл. 333 от КТ/ за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение от работодателя.

С оглед горното, атакуваната заповед за уволнение следва да бъде отменена, а уволнението - признато за незаконно.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

Основателността на иска се обуславя от незаконността на уволнението. Доколкото съдът достигна до такъв фактически и правен извод, както и предвид обстоятелството, че трудовият договор е за неопределено време, искът за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност следва да бъде уважен, като ищецът се възстанови на заеманата преди уволнението длъжност - супервайзор „Работа с дистрибутори“ в „К

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ:

Ищецът претендира присъждане на обезщетение за времето, през което е останал без работа за периода 02.03.2022 г.- 02.09.2022 г. в размер на 20 244 лв. /в.ж. проведено открито съдебно заседание – л. 220 от делото/. По делото са представени доказателства, че за процесния период ищецът не е започвал работа при друг работодател. В допълнителната съдебно-счетоводна експертиза е посочено, че последното брутно трудово възнаграждение, получено от служителя, е в размер на 3374 лв. или за шест месеца дължимото обезщетение следва да е в размер на 20 244 лв. Тук е момента да се отбележи, че според настоящия съдия-докладчик сумата за т.нар. „бонус продажби“ следва да се счита за част от трудовото възнаграждение на ищеца, доколкото се касае за плащане, което е утвърдено от вътрешните правила на самия работодател, т.е., става въпрос за периодично плащане, а не за такова с еднократен характер. Поради това, искът следва да бъде уважен в пълния претендиран размер.

По разноските:

С оглед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 1550 лв. /списък с разноски – л. 210 от делото/, от които 1200 лв. - адвокатско възнаграждение и 350 лв. – възнаграждение за вещо лице.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът да заплати по сметка на Районен съд - Благоевград държавна такса в размер на 969.76 лв. /по 80 лв. за двата неоценяеми иска и 809.76 лв. за уважения иск за заплащане на обезщетение за оставане без работа/.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за незаконно уволнението на Е. Й. И., с ЕГН *****, извършено със Заповед № 9/01.03.2022 г. на Изпълнителния директор на „К и **ОТМЕНЯ** Заповед № 9/01.03.2022 г. на изпълнителния директор на „К...“, като незаконосъобразна.

ВЪЗСТАНОВЯВА Е. Й. И., с ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност супервайзор „Работа с дистрибутори“ в „К

ОСЪЖДА „К, с адрес: гр. представлявано от Главния Изпълнителен директор В-самостоятелно или от Изпълнителните директори - заедно и поотделно - Т и В, да заплати на Е. Й. И., с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. Б обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение в размер на 20 244 лв. /двадесет хиляди двеста четиридесет и четири лева/ за периода 02.03.2022 г.- 02.09.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба - 29.04.2022 г., до окончателното й изплащане.

ДОПУСКА, на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК, предварително изпълнение на решението по отношение на присъденото обезщетение за оставане без работа.

ОСЪЖДА „К с адрес: гр. С, представлявано от Главния Изпълнителен директор В-самостоятелно или от Изпълнителните директори - заедно и поотделно - Т..., да заплати на Е. Й. И., с ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. Бл сума в размер на 1550 лева /хиляда петстотин и петдесет лева/, представляваща направени разноси по делото.

ОСЪЖДА „К представлявано от Главния Изпълнителен директор В - самостоятелно или от Изпълнителните директори - заедно и поотделно - Т и В да заплати по сметка на Районен съд - Благоевград сумата в размер на 969.76 лева /деветстотин шестдесет и девет лева и седемдесет и шест стотинки/, представляваща държавна такса по предявените и уважени иски, както и 5 лева /пет лева/ за служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Благоевград в двуседмичен срок, считано от днес – 26.04.2023 г.

Препис от Решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____